Cengiz Özakıncı

Tarih Tezleri Çarpışıyor

Avrupalı'ların Ataları Türk'tür

Batılı uzmanlar, binlerce yıl önce Avrupa'ya yayılan göç hareketlerini "bilimsel yöntemlerle" inceleyerek kökenlerini araştırıyor.

Cengiz Özakıncı, bu ayki yazısında, Avrupalıların son yıllarda moda olan "genetik raporlar"ıyla Türklerin yararına olan arkeolojik kanıtları karartmaya çalışmalarından, Türk atalarını inkâr etmekte kullandıkları "Hint-Ari Avrupa Tarih Tezi"ni çürüten "jade (yeşim) taşı"na kadar bir çok konuyu irdeliyor. Okuyucularımızla ilk kez paylaştığımız bilgilerin ilgiyle okunacağına inanıyoruz.

"Plos Biology" bilim dergisi, 19 Ocak 2010 günü yayımladığı "Avrupalı'nın Baba Tarafından Soyçizgisinde Baskın Neolitik Köken" *(A Predominantly Neolithic Origin for European Paternal Lineages)* **başlıklı bir genetik raporda; Avrupalıların yaklaşık 10.000 yıl önce Taş Devri'nin sonlarına doğru Yakın Doğu ve Anadolu'dan göç edip Avrupa'ya yerleşmiş olan çiftçilerin torunları olduklarını duyurdu.**

Giderlerini İngiliz "Wellcome Trust"ün karşıladığı. İngiltere, Fransa ve İtalya'dan 15 biliminsanı tarafından 110 milyon Avrupalı erkeğin DNA'larıyla karşılaştırılarak yürütülen araştırmanın sonucu buydu. İngiliz İndependent gazetesi, bu bilimsel çalışmayı, eşi görülmemiş bir hızla (!) "Plos Biology" dergisiyle aynı gün yayımlamış; "Yerleşimci Çiftçiler Nasıl Avrupa Erkeklerinin Babası Oldu" (How Settler Farmers Fathered Europe's Males) başlığıyla okuyucularına duyurmuştu. Habere göre, 10.000 yıl önce, Avrupa daha Paleolitik evreyi bile aşamamış avcılık ve toplayıcılıkla geçinen ilkel yabanıl toplulukların yurdu iken; Yakın Doğu'da, Anadolu'da, Neolitik evreye çoktan ulaşmış çiftçilik yapan uygarlar erkekler; göç edip Avrupa'ya gelmişler; İrlanda'ya dek bütün Avrupa'ya yayılmışlar; Avrupa'daki yabanıl erkekleri yok edip onların kadınlarıyla çiftleşerek çoğalmışlardı. "Wellcome Trust", yayılması için de etkinlik göstermiş olmalı ki, bu rapor, İngiltere'den hemen bir gün sonra Türkiye'de yayımlandı.

Genetik raporu hazırlayan bilginler topluluğunu başında bulunan Patricia Balaresque (solda) 110 milyon Avrupalı erkeğin babasının 10.000 yıl önce Anadoludan gelen çiftçiler olduğunu savlayan genetik çalışma; (Ortada) Hint-Ari Avrupa Resmi Tarih Tezi'ne kanıt uydurmak amacıyla yapılan genetik çalışmaları destekleyen Wellcome Trust'ün "Human Genome" tasarısı. (sağda)

Hürriyet'in 20 Ocak 2010 günlü "Avrupalı erkeklere Anadolu Sürprizi" ve aynı gün Radikal'in "Avrupalı erkeklerin kökeni Anadoluymuş" başlığıyla verdikleri haberde; "İngiltere'de Leicester Üniversitesi tarafından gerçekleştirilen bir gen araştırması, Avrupalı erkeklerin büyük bir bölümünün Anadolu'dan geldiğini ortaya çıkardı. Erkeklerin Y kromozomları üzerinde gerçekleştirilen araştırma, bugünkü Avrupalı erkeklerin, 10 bin yıl önce Anadolu ve Ortadoğu'dan Avrupa'ya gelen ilk çiftçilerin torunları olduğunu gösterdi." deniyordu. Tıpkı İskoçyalılar gibi, yüzyıllardır kendilerinin Asyalı İskitlerin soyundan geldiklerini savunan İrlandalılar, büyük ilgi gösterdikleri bu raporu 6 Şubat 2010 günü yayımlanan Irish İndependent gazetesinde; "Neden kebab sever olduğumuz anlaşıldı" (So, what we love kebabs), "Yeni araştırma bu hafta İrlandalıların Türk çiftçilerin soyundan geldiklerini iddia ediyor" (New research this week claims Irishmen are descended from Turkish farmers) başlıklarıyla okuyucularına duyurmuşlardı.

Irish Independent
IRELAND'S BEST-SELLING DAILY NEWSPAPER

So, that's why we love kebabs

New research this week claims Irishmen are descended from Turkish farmers.

Saturday February 06 2010

It is time to roll out a magic carpet, don a fez and sing Istanbul (Not Constantinople) at great volume down in the pub. The latest research from genetic scientists appears to show that Irishmen are mostly descended from Turkish farmers.

6 Şubat 2010 günlü Irish İndependent gazetesinin haberi

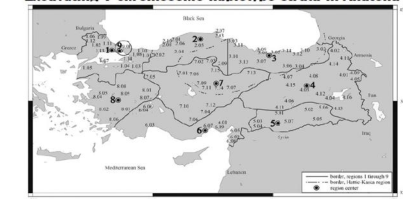
Günlük basında böylesi değerlendirmelerle duyurulan bu raporu bulup okudum. Bu genetik araştırmayı yapan İngiliz, Fransız ve İtalyan bilginler, Avrupalılar'ın, Orta Asyalı değil de Anadolulu Türklerin torunu olduğu savını, yedi yıl önce yapılmış "Excavating Y-chromosome haplotype strata in Anatolia" başlıklı bir başka DNA raporuna dayandırıyorlardı. 13 Haziran 2003 tarihli bu DNA raporunu da buldum ve okudum.

Hum Genet (2004) 114 : 127–148
DOI 10.1007/s00439-003-1031-4

ORIGINAL INVESTIGATION

Cengiz Cinnioğlu · Roy King · Toomas Kivisild
Ersi Kalfoğlu · Sevil Atasoy · Gianpiero L. Cavalleri
Anita S. Lillie · Charles C. Roseman · Alice A. Lin
Kristina Prince · Peter J. Oefner · Peidong Shen
Ornella Semino · L. Luca Cavalli-Sforza
Peter A. Underhill

Excavating Y-chromosome haplotype strata in Anatolia

Anadolu'da yaşayan Türklerin ancak yüzde 3,4'ünün Orta Asya kökenli olduğuna ilişkin 2003 yılında üretilmiş genetik rapor.

Türkiye'nin İstanbul dahil 95 yöresinden 523 erkeğin DNA'ları üzerinde yapılan çalışmanın sonucu olan 2003 raporunda, bilginler; Türkiye'deki erkeklerin yüzde 94,1'inin uzak atalarının Orta Asya kökenli olmayıp, Yakın Doğu'lu ve Avrupalı olduğunu; topu topu yüzde 3,4'lük minicik bir bölümünün uzak atasının Orta Asya kökenli olduğunu savunuyorlardı.

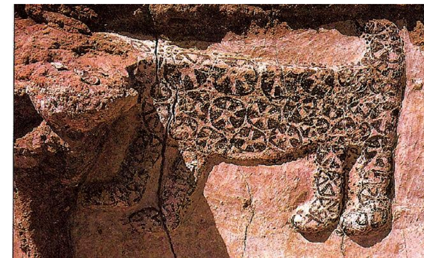
İncelenen 523 DNA'dan 359'unun kan bankalarından, 61'inin babalık kliniklerinden (paternal clinic) 103'ünün İstanbul Üniversitesi öğrencilerinden sağlandığı belirtilen 2003 Raporu'nda, günümüz Türkiyesinde yaşayan erkeklerin DNA'ları, onbin yıl öncesinin Çatal Hüyük ve Öküzini gibi Orta ve Kuzey Anadolu Neolitik dönem topluluklarıyla bağlantılandırılıyordu. 2010 Raporu'nda Avrupalı erkekler "10.000 yıl önce Yakın Doğu'dan, Anadolu'dan gelen çiftçilerin torunları" olarak nitelenirken; bununla Asya kökenli Oğuzların vs. kastedilmeği, 2003 Raporu'ndan anlaşılıyordu. Avrupalıları, 10.000 yıl önce yerleşik çiftçiliğe geçmiş dünyanın ilk uygarları yapan bu 2010 Raporu'na göre; Avrupalılar, Yakın Doğu'da, Sümerlerden bile önce Anadolu'da yaşamış olan Neolithic Çatal Hüyüklülerin torunları sayılıyor ve böylece Anadolu, 'Avrupalının babasının malı" oluyor. Buna göre, ileride üçüncü bir emperyalist paylaşım savaşı patlak verecek olursa, Avrupa orduları, "Torunlar, babalarının topraklarına dönüyor!" çığlıkları atarak, Yakın Doğu'yu ve Anadolu'yu işgal edebilecek; Asya kökenli Türkleri, "Avrupalıların onbin yıl önceki babayurdu olan Anadolu'ya sonradan gelip zorla yerleşen işgalciler" olarak damgalayıp, Anadolu'dan atabilecektir; tıpkı Adolf Hitler "babayurdumuz" dediği Orta Asya'yı Tibet'e dek işgal etmeyi tasarladığı gibi…

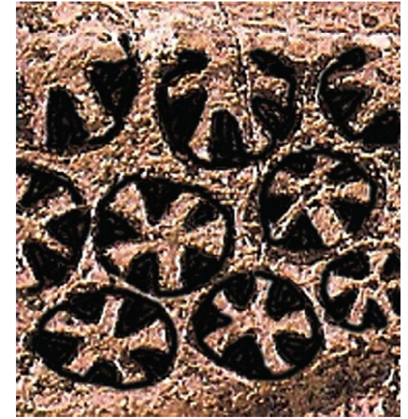
Nazi Ahnenerbe Birliği, "babayurdu" saydıkları Tibet'te (1938-39).

Avrupalı emperyalistlerin 1876'dan başlayarak öne çıkardıkları, Etnoloji Profesörü Georges Poisson'un 1939'da yayımlanan "Avrupa İskan Tarihi" (Le Peuplement de L'Europe) yapıtıyla kesin biçimini alan, Asya kökenli Turanlılara düşmanlıkla örülmüş Hint-Ari Avrupa Tarih Tezi'ne kanıt uydurmaya yönelik genetik raporlarda, amacın "tarih tezini kanıtlamak" olduğu, raporların girişinde ve sonunda özellikle belirtilmektedir.

Anadolu Türklerini 10.000 yıl önce Anadolu yaşayan Çatal Hüyük insanlarıyla bağlantılı, fakat Orta Asya ile bağlantısız gösteren genetik raporlar; ilginç bir biçimde, "Türkiye nüfusunun ezici çoğunluğunun gerçekte Türk kökenli olmadıkları, bin yıl önce Orta Asya'dan Anadolu'ya gelen bir avuç vahşi Türk'ün korkusundan dinini ve dilini değiştirmiş Hıristiyanlar'dan oluştuğu" gibi iddialarla örtüşmekte ve bu gibi dayanaksız iddiaları kanıtlamakta kullanılmaktadır. Oysa, yıllardır sürdürdüğüm araştırmalarda ben, Çatal Hüyük kazılarındaki kimi buluntuların, Atatürk'ün Anadolu'yu en az 7000 yıllık Türk yurdu olarak niteleyen görüşlerini doğruladığını gördüm. Genetik raporların arkeolojik kanıtlarla nasıl çeliştiğini göstermek üzere, Çatal Hüyük'te bulunan 10.000 yıl önce taşa yapılmış bir pars resminde, Oğuzların Yazır boyuna ait damgaya benzer desenlerin bulunduğunu, şimdi ilk kez burada kanıtlarıyla açıklıyorum.

10.000 yıl önceki Anadolu yerleşimlerinden Çatal Hüyük kazılarında VII. tabakada bulunan duvara çizilmiş bir kaplan resmi üzerinde, Oğuzların Yazır boy damgasına benzer motifler.

Çatalhöyük kaplanı resminden bir kesit.

Oğuz Boylarından "Yazır"ın boy damgası. (Yazıcızade Ali, Tevarih-I Al-I Selçuk)

Yukarıda sözünü ettiğim genetik raporları okurken -ışıklar içinde yatsın- Attila İlhan geldi gözlerimin önüne. On yıl önce bir televizyon kanalının yayın danışmanlığını yapmakta olan Attila Ağabey, haftalık düzenli görüşmelerimizden birinde, "United States Of İrtica" (İblisin Kıblesi) kitabımı belgesel film metnine dönüştürmemi istemiş; yazdığım metin "Unutulan Yıllar" adıyla televizyon belge-

seli olarak çekilmişti. Büyük ilgi gören belgeselin birinci bölümü gösterildiğinde, Batılılar belgeselin gösterimden kaldırılmasını istemişlerdi. Attila Ağabey'e göre; İngiltere Birleşik Krallığı'nın 1876'da Liberal Parti önderi W. E. Gladstone'un ağzından dillendirmeye başladığı "Türk ırkını Avrupa'dan kovup Asya'ya süreceğiz!" görüşünün; 1919 Sevr Bildirisi'nde tıpkısıyla yinelendiğini vurgulamış olmam, Batılıları kızdırmıştı.

Batının, 1876 sonrası yoğunlaştığı Asya ve Türk karşıtı ırkçı tarih tezlerini günümüzde yeniden parlatıp, üzerine "genetik yoldan, bilimsel olarak kanıtlanmıştır" damgası yapıştırarak piyasaya sürmeye davrandığını görünce; 1876 öncesinde kalmış, fakat uydurma genetik tanıtlamalardan çok daha güçlü kanıtlardan oluşan unutturulmuş "Turani Avrupa Tarih Tezi"ni anımsatmak boynumuza borç oldu:

Yüzyıllarca Türk karşıtlığını kana döle soya değil de din ayrılığına dayandıran Batı'da, ilk kez 1798 Mısır Seferi sırasında Napolyon "Türk ırkı" ile "İslam dini"ni birbirinden kurnazca ayırmış ve "İslam dinine dost; Türklere düşmanız!", "Mısır'daki Müslüman Arapları, Türk ırkının pençesinden kurtaracağız" çığlıklarıyla, elinde Kur'an, kendisini de Müslüman olmuş gibi göstererek, Mısır'ı işgal etmişti.

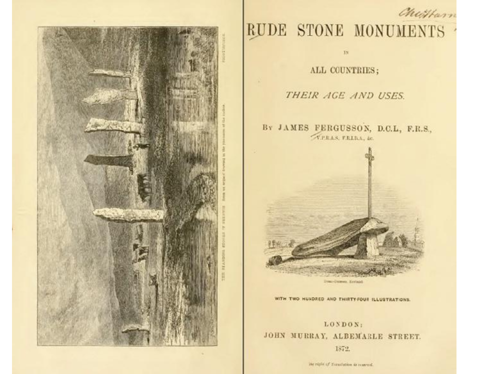
Napolyon 1798 Mısır Seferi'nde Piramitler Savaşı'nda

O sırada İngiltere, Rusların Orta Asya Türk ülkelerini işgal edip İngiliz sömürgesi Hindistan'ın kuzey sınırlarına dayanarak bu sömürüden pay istemesini önlemek amacıyla; Osmanlı'yı ve Orta Asya Türklerini Rus yayılmasına karşı kalkan olarak kullanıyordu. Napolyon'un Türklere karşı "ırksal düşmanlık politikası"na o yıllarda bu nedenle karşı çıkan İngiltere, Osmanlı'yla birlik olup, Napolyon'u Mısır'dan kovacak; kısa süre sonra Fransa, yeniden İngiltere ve Osmanlı'yla dost olacak ve 1850'lerde, Türk-İngiliz-Fransız üçü bir olup Rusya'ya karşı savaşacaklardı.

İngilizler'in Rusya'yı başdüşman, Osmanlı'yı ise Rusya'ya karşı doğal yandaş olarak gördüğü o yıllar, arkeolojinin en parlak yıllarıydı. Kazıbilimciler, tarihçiler, dilbilimciler, soybilimciler, Rusya'ya karşı Osmanlı - İngiliz - Fransız yakınlaşması ortamından etkileniyor; eski uygarlık araştırmaları sırasında Asya kökenli toplumlara, Turanlılara, Türklere onur verici buluntularla karşılaştıklarında, bunları yüksek sesle duyurmaktan ve yayınlamaktan çekinmiyorlardı.

Sir Austen Henry Layard, Rawlinson gibi bilgin-diplomatlar, 1800 - 1880 arası yapılan arkeolojik çalışmalarda, Asur, Babil, Sümer, vb. gibi eski uygarlıkların kalıtlarını gün yüzüne çıkartmış; bu uygarlıklarda Asya kökenli, Turani toplulukların yapıcı etkisi bulunduğunu kanıtlarıyla duyurmuşlardı. Bu kazılarda Sir Austen Henry Layard'ın danışmanlığını yürüten İskoçyalı Mimar James Fergusson da (d:1808-ö:1886) Asyalılar'ın hakkının Asyalılar'a, Turanlılar'ın hakkının Turanlılara verilmesinin hoşgörüyle karşılandığı 1876 öncesi dönemde, dünyanın her yerindeki en eski uygarlık kalıntılarını, özellikle de taş anıtları ve gömütleri incelemeye odaklanacak; "Hindistan'ın Kesme-taş Tapınakları" (The Rock-cut Temples of India) adlı ilk kitabını 1845'te yayımlayacaktı.

Yaşamının büyük bir bölümünü adadığı eski çağlar mimarisi çalışmalarının sonunda, Fergusson; 6000 yıl önce Avrupa'da Aryanların değil, Asya kökenli Turanlıların egemen olduklarını; Kristof Kolomb'dan çok daha önce Bering Boğazı'nı geçerek Amerika kıtasını keşfetmiş olan bu Asya kökenli Turanlıların, kendi gelişmiş uygarlıklarını ve inançlarını, binlerce yıl önce, Ortadoğu, Kuzey Afrika, Avrupa ve Amerika kıtası dahil bütün dünyaya yaydıklarını; bilimsel kanıtlarla gözler önüne serecek, -ve sıkı durun- Aryan Irkçılığına karşı Turan Irkını yücelttiği, Avrupalı'nın atalarının Hint-Ariler değil Turanlı Türkler olduğunu savunduğu çalışmalarından dolayı, "İngiltere Kraliyet Mimarlar Enstitüsü"nce (Royal Institute Of British Architects-R.I.B.A) Altın Madalya ile ödüllendirilecekti.

RUDE STONE MONUMENTS
IN
ALL COUNTRIES;
THEIR AGE AND USES.
By JAMES FERGUSSON, D.C.L., F.R.S.,
WITH TWO HUNDRED AND THIRTY-FOUR ILLUSTRATIONS.
LONDON:
JOHN MURRAY, ALBEMARLE STREET.
1872.

Avrupa'nın Hint-Ari öncesi yerlilerinin Asya kökenli Turanlılar olduğunu savunan Fergusson'un 1872'de İngiltere'de yayımlanan "Rude Stone Monuments" adlı kitabı

1876 öncesi dönemde Türkleri Rus yayılmasına karşı tampon olarak değerlendiren İngilizler, Turancılığın yaratıcılarıydı ve İngiltere Kraliçesi, Rus karşıtı Turancı İngiliz bilgin ve diplomatlara "Sir" ünvanları dağıtıyordu.

Londra'da yayımlanan "Tüm Ülkelerdeki Doğal Taş Anıtlar" (Rude Stone Monuments In All Countries) kitabına yazdığı 1 Aralık 1871 günlü önsözde "Turancı" James Fergusson; İngiltere, İrlanda, İskoçya, İskandinavya, Kuzey Almanya, Fransa, İspanya, Portekiz, İtalya, Cezayir, Libya, Akdeniz Adaları, Malta, Sardunya, Balearic Adaları, Batı Asya, Filistin, Sina, Arabistan, Anadolu, Çerkezya, Asya çölleri, Kabil, Hindistan, Kuzey Amerika, Orta Amerika ve Peru'daki bulunan 234 taş anıtı ve gömütü irdelediği bu kitabını, İrlanda konusunda Sir W. Wilde, Eugene Conwell ve Mr. Moore'un; İskoçya konusunda Edinburg'lu John Stuart ve Sir Henry Dryden'in; İsviçre konusunda Prof. Save ve Mr. Hildebrand'ın; İspanya konusunda M. Riano ve Sir Bartle Frere'in; Malta konusunda C. Collinson'un, Madras konusunda Mr. Walhouse'un, Bombay konusunda Mr. Burgess'in görüşleri ve katkılarıyla oluşturduğunu bildiriyor.

Turan ırkının ve kültürünün binyıllar önce tüm dünyada ve özellikle de Avrupa'ya egemen olduğu görüşünde yanlız olmadığını duyuruyordu. Binlerce yıl önce Avrupa topraklarında ilk mimari yapıtları, dolmenleri, tümülüsleri, kurganları inşa edenlerin Hint-Ari ırktan (Aryanlar) olmayıp, Türkçe konuşan Turanlılar olduğunu savunan Fergusson; bu savını, taş yapıların kurulduğu yerlerin adlarının, sonu "ak" sesiyle biten Türkçe kökenli sözcükler olduğunu göstererek kanıtlamıştı.

376 FRANCE. CHAP. VIII.

NUMBER OF DOLMENS IN THIRTY-ONE DEPARTMENTS OF FRANCE, ACCORDING TO M. BERTRAND, 1864.[1]

	Dolmens.	Terminations in *ac*.
Lot	500	71
Finistère	500	3
Morbihan	250	26
Ardèche	155	16
Aveyron	125	35
Dordogne	100	75
Vienne (Haute et Basse)	82	41
Côtes du Nord	56	8
Maine-et-Loire	53	—
Eure-et-Loir	40	—
Gard	32	16
Aube	28	1
Indre-et-Loire	28	—
Charente	26	50
Creuse	26	6
Charente-Inférieure	24	21
Lozère	19	16
Corrèze	17	42
Vendée	17	—
Loire-Inférieure	16	11
Sarthe	15	—
Ille-et-Vilaine	15	18
Deux-Sèvres	15	—
Orne	14	—
Indre	13	3
Manche	13	—
Pyrénées-Orientales	12	2
Puy-de-Dôme	10	3
Oise	9	—
Cantal	8	37
Tarn-et-Garonne	7	16

[1] The information in this table must be received with great limitation. In the first place, What is a dolmen? Do the alignments at Carnac count as two, as seven, or as 700? Many also are mere estimates of local antiquaries. It is, for instance, very doubtful if Finistère contains more monuments than the Morbihan; and subsequent information may introduce great modifications into many of the numbers. The value of the *ac* distinction does not come out clearly: first, because of the imperfect mode in which it has been obtained, but more because it does not make it clear that there are in France twenty-nine departments in which there are no dolmens, and no *ac*-terminations; in fact, the negative evidence which does not appear here is stronger than the positive.

Fergusson'un kitabında, Avrupa'da 6000 yıl öncesinden kalma anıtların bulunduğu yeradlarının Türkçe olduğunu kanıtlayan listesi.

Avrupa'da her nerede binlerce yıl önce dikilmiş taş anıt ve gömüt varsa, o yerlerin adları ezici çoğunlukla sonu "ak" sesiyle biten Türkçe sözcüklerden oluşuyordu. M. Bertrand'ın 1864'te Fransa'nın 31 yöresinde saptadığı 2225 dolmenin 517'si, adlarının sonu Türkçe "ak" ile biten yerlerde bulunmuştu. Yer adları üzerinde yapılan bu çalışma titizlikle sürdürüldüğünde, binlerce yıl önce kurulmuş dolmenlerin bulunduğu daha çok sayıda yer adının Türkçe olduğu ve Avrupa'nın Hint-Ariler öncesi Asya'dan gelen Turanlı Türklerin yurdu olduğu gerçeği ortaya çıkacaktı. Hem dilbilimsel, hem tarihsel kanıtlarla Avrupalının atalarının Turanlı Türkler olduğunu savunan Fergusson, onları "Dolmenler İnşa Eden Turan Irkı" (özgün İngilizce metinde, aynen; "Dolmen building Turanian race") ve "damarlarına Turanlı kanı bulaşmış bir ırk" (özgün İngilizce metinde, aynen: "a race with any taint of Turanian blood in their veins") sözleriyle niteliyordu.

İskoçyalı bilgin James Fergusson, 1872'de yayımlanan kitabında bu nitelemeleri yaparken, kendi damarlarında Asyalı (Turanlı) İskit kanı dolaştığı inancındaydı; çünkü yüzyıllarca önce İskoçyalılar, Papa'ya gönderdikleri 6 Nisan 1320 günlü dilekçelerinde, kendilerinin Asyalı İskitlerin soyundan geldiklerini, "İskoç" (Scoth) sözcüğünün "İskit"in (Scyth) özgün biçiminden başka bir şey olmadığını, resmen bildirerek Kilise kayıtlarına geçirtmişlerdi. Komşuları İrlandalılar da aynı biçimde, yüzyıllar öncesinden kökenlerinin Asyalı, Turanlı olduğunu belirterek övünmekteydi. Rus yayılmacılığına karşı Osmanlı'yı kullanma politikası izleyen İngiltere'nin, Osmanlı'da bir tek Turancı'nın dahi belirmediği o yıllarda, İngiltere'de yükselen değer olup çıkan bu Turancılık'ı ödüllendirmekten başka seçeneği yoktu. James Fergusson, Avrupa'nın uygarlık kökenlerinin Asya'da Turanlılarda olduğunu şu sözlerle vurguluyordu:

"Asya'dan, Çin'den başlayarak, Tataristan'da, Hindistan'da, İran'da Moğollar, Yunanistan'da Pelasgi'ler, İtalya'da Etrüskler, Avrupa'daki gömütleri inşa edenler, hep Turanlılardır." (a.g.e-sf.30,31)

"Dolmen inşa eden ırk, ya da diğer bir deyimle, damarlarında Turan kanı karışan bir ırk, dünyanın en uzak köşelerine egemen olmayı sürdürdü; 8. ve 9. yüzyıllarda İngiltere ve Fransa'ya, 11. ve 12. yüzyıllarda İskandinavya'ya egemen oldu." (a.g.e-sf.507)

"Turanlıların egemen olduğu yerler, Aryanların hiç bir zaman yerleşmemiş olduğu yerlerdir. Avrupa'daki dolmenleri inşa edenler, kesinlikle Aryan ırkından değildirler; Turanlı kanı ve ırkı Avrupa'da son dönemlere dek en geniş biçimde yayılmıştır." (a.g.e-sf.508)

James Fergusson'un, Avrupalıları "damarlarına Turan ırkının kanı bulaşmış insanlar" olarak niteleyen bu görüşlerini 1872 yılında kitaplaştırıp yayımlamasından sonra, Fransız Doğubilimci David Leon Cahun

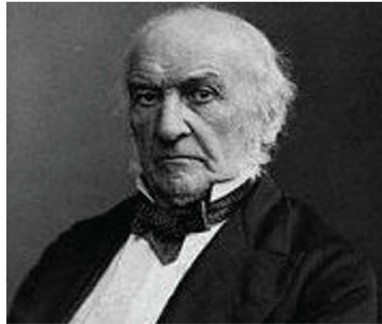
(d:1841-ö:1900) da "Turani Avrupa Tarih Tezi"ni benimseyecekti.

1873 Doğubilimciler Uluslararası Kongresi'nde, Asya kökenli Turan ırkının, tarihöncesi dönemde Avrupa'ya göç ederek yerleştiğini savunan L. Cahun, 1875'te verdiği "Fransa'da Ari Dillerden Önce Konuşulan Dilin Turani Kökeni" (Origine Touranienne De L'Idiome Qui A Precede En France Les Langues Aryennes) başlıklı konferansta, Fergusson'un "Turani Avrupa Tarih Tezi"ni yeni kanıtlarla destekleyerek savunurken, şöyle diyecekti:

"Turani adı verilen ırkın tarihöncesi göçleri ve yerleşimleri konusudaki değerlendirmelerimi 1873 yılında yapılan Uluslararası Doğubilimciler Kongresi'nde sunmuştum. Leon de Rosny'nin dilbiliminden çıkarsadığı yargı ve sonuçlar ile benim ondan habersiz jeoloji, coğrafya ve antropolojiden çıkardığım yargı ve sonuçlar, hayret verici biçimde örtüşmektedir. Himalaya'nın, Kafkas'ın, Balkanların ve Alplerin kuzeyinde, Japonya'dan Bohemya'ya dek geniş bir alana yayılmış bu ırkın çok uzak dönemlerde kullandığı dili yeniden oluşturmaya giriştim. İngiliz Arkeolog Fergusson'a göre Keltler, Galler, Kimriler gelmezden önce Avrupa'ya yerleşmiş bir insan ırkı vardı ki onların yer adları "ak" takısıyla biterdi. Galler gelmeden önce tarihöncesi dönemlerde Fransa ve İngiltere'ye yerleşmiş olan bu ırk kimlerdi? Fergusson'un bulduklarından çok daha fazla sayıda "ak" ile biten yer adı buldum. Bunlar Ari dillerde anlamı bulunmayan, fakat Turani (Finno-Japon) dillerde anlamı bulunan sözcüklerdir. Kökleri Türkçedir. Ben, Avrupa'nın Ari öncesi dilinin anahtarının Orta Asya'da olduğunu, kökenini orada aramak gerektiğini şimdiden ilan edebilirim."

Avrupa uygarlığını Arilerden önce Asya kökenli Turanlıların binlerce yıl önce Avrupa'ya göçüyle başlatan ve Fransa'nın binlerce yıl önce Türkçe konuşan Asyalı Turanlıların yurdu olduğunu savunan Leon Cahun, aynı yıl Fransız Akademisi Ödülüyle taçlandırılacaktı.

Avrupa'yı uygarlaştıran Turanlılar görüşüne karşı ilk başkaldırı, 1876 Eylül'ünde, o tarihte muhalefette bulunan İngiliz Liberal Parti önderi William Ewart Gladstone'dan gelecekti.

İngiliz politikacı William Ewart Gladstone

Turanlı kökenleriyle övünen bir İskoç ana-babanın çocuğu olan Gladstone, 1868-1874 yılları arasındaki ilk Başbakanlığı sırasında "Turani Avrupa Tarih Tezi"ne karşı çıkmamıştı. 1873 yılında Rus ordularının Orta Asya'da ilerleyerek Türk yurdu Hive'yi ele geçirip İngiliz sömürgesi Hindistan'ın kapılarına dek dayanması üzerine, İngiltere, Türklerin ve Osmanlı İmparatorluğu'nun Rus yayılmasına engel olamayacak denli güçsüz olduğunu görmüş; "Rusya'ya karşı tampon Türk" politikasını gözden geçirmeye başlamış; tam bu sırada Osmanlı Padişahı Abdülaziz de 1875'te İngiltere'ye dirsek çevirerek Rusya'yla birlik olmaya davranınca, Türklerden umudunu büsbütün kesen İngiltere; o güne dek sürdürdüğü "Türkleri destekleyip Ruslara saldırtma" politikasını terk ederek, Ruslara yanaşmaya ve onlara; Hindistan'a dokunmamanız koşuluyla Osmanlı'dan beğendiğiniz yerleri almanıza, özellikle Balkanlar'da yayılmanıza ses çıkartmayız, demeye başlamıştı.

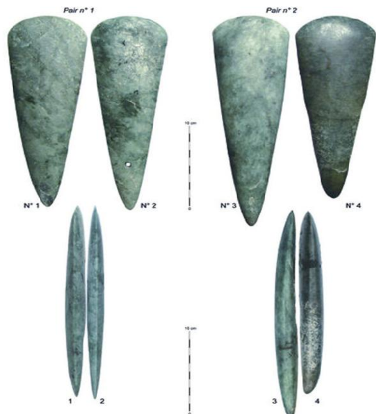
İşte İngiliz Liberal Parti önderi Gladstone'un, 1876'da Türklere karşı ırksal düşmanlık propagandasına başladığı ortam buydu. 6 Eylül 1876'da Londra'da yayınlanan "Bulgar Katliamı ve Doğu Sorunu" (Bulgarian Horrors and the Question of the East) kitabında, Napolyon'un Mısır Seferi'nde kurnazca sahneye koyduğu "İslam'a sözümüz yok, saygımız var; Türkler vahşidir, onları yok edeceğiz" politikasını benimseyen Gladstone; "insanlığın insanlıkdışı örneği" olarak damgaladığı Türkleri, tarih boyunca bütün uygarlıkların yıkıcısı olmuş insanlık düşmanı bir ırk, olarak niteliyordu. "Turani Avrupa Tarih Tezi"ne kökten aykırı bu görüşler, gerçekte İngiltere Krallığı'nın o tarihte benimsediği "Türk karşıtı - Rus yandaşı" yeni devlet politikasının, yeni uluslararası stratejinin, Gladstone aracılığıyla duyurulmasından başka bir şey değildi.

1873'te İngilizlerin Osmanlı-Türk politikasını ve uluslararası stratejisini değiştiren Hive işgali.

Avrupa'da kazılarda bulunan Jade ve Turkuvaz taşından gerdanlık ve küpeler.

Gladstone bu "tarihsel-stratejik" çıkışı yaptığı 1876'da iktidarda değil muhalefette olduğundan, sözlerinin "Turani Avrupa Tarih Tezi"ni savunan bilginler üzerinde caydırıcı bir etkisi olmayacaktı. Onlar, Asya kökenli Turanlılar'ın binlerce yıl önce Avrupa'ya gelip yerleştiğini ve Avrupalıların ezici çoğunluğunun Turan soyundan geldiğini yalnızca yeradlarıyla değil, aynı zamanda kazı bulgularıyla da kanıtlayacaklardı. Avrupa'da her nerede kuruluşu 6000 yıl önceye dayanan bir taş anıt ya da gömüt bulunmuşsa, orada yapılan kazılarda, Orta Asya Türklerinin eski çağlarda "Yada Taşı" dedikleri; hemen bütün Avrupa dillerinde "Jade" (okunuşu: "Yade") olarak adlandırılan; Farsların "Yeşm" dedikleri, bugün Anadolu Türkçesi'nde "Yeşim Taşı" dediğimiz sert taştan yapılma baltalar ve Turkuvaz taşından gerdanlıklar bulunmuştu.

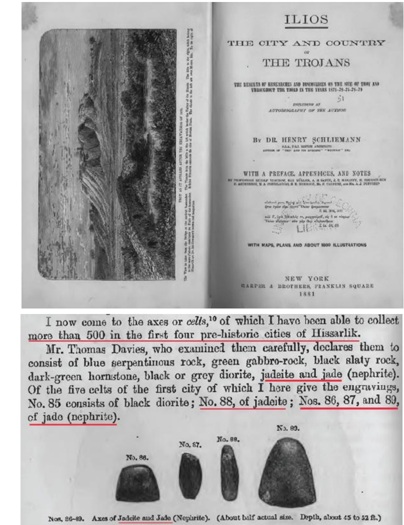

Avrupa'da kazılarda bulunan Jade taşından balta başları.

İngiltere'de, Fransa'da, İspanya'da, Portekiz'de, İtalya'da, İsviçre'de yapılan kazılarda ve dahası Schliemann'ın 1870'lerin başında kazdığı Truva'da, "Jade" taşından yapılmış çok sayıda balta başı ve gerdanlık gün yüzüne çıkartılmıştı. Bilim adamları, bu yeşil renkli taşın ne olduğunu, binlerce yıl önce kimi eşyaların neden bu taştan üretildiğini; taşın o çevrelerde bulunup bulunmadğını araştırmış ve çok çarpıcı bir sonuca ulaşmışlardı: Çanakkale'den, Truva'dan, Avrupa'nın en batı ucuna dek, geçmişi binlerce yıl öncesine dayanan bütün yerleşimlerde bulunan "Jade" taşı baltaların kaynağı, Orta Asya'da, Sibirya'da, Türklerin yaşadığı topraklarda bulunuyordu. Arkeologların Avrupa kazılarında gün yüzüne çıkardıkları Jade taşından balta başları ve gerdanlıklar, Asya kökenliydi.

Türk karşıtı İngiliz politikacı Gladstone'un yakın arkadaşı Henry Schliemann, 1871, 72, 73, 78, 79 yıllarında gerçekleştirdiği Truva kazılarında bulduğu Jade taşından baltaları, diğer buluntularla birlikte, Amerikan Kongresi'nin 1880 yılında çıkardığı bir kararname doğrultusunda, Washington'da Kütüphaneciler Kongresi İşliğinde bilginlerin incelemesine sunmuş; buluntuları inceleyen Rudolf Virchov, Max Müller, A. H. Sayce, J. P. Mahaffy, H. Brugsch-Bey, P. Acherson, M. A. Postolaccas, M. E. Burnouf, F. Calvert, A, J. Duffielt, J. Schmidt, T. von Heldreich, F. Kurtz'dan oluşan bilginler, Jade taşından baltaların Truva'ya nereden gelmiş olabileceği konusunda kıyasıya tartışmışlar; Truva'da bulunan Jade taşı baltaların Asya'da üretilip Truva'ya getirldiği konusunda görüş birliğine varmışlar; yalnızca Hint-Arilerce mi yoksa Türk-Turanilerce mi getirildiği konusunda ikiye ayrılmışlardı.

Görüşlerini 1879 yılında İsviçre'de bulunan Jade taşı baltalarla ilgili olarak Times gazetesinde yayımlanan bir demecinde açıklamış bulunan Max Müller'e göre, Hint-Ari dili nasıl göç yoluyla Asya'dan Avrupa'ya gelmişse, Jade taşından yapılma eşyalar da aynı biçimde Hint-Ariler tarafından Avrupa'ya, Truva'ya, vs. getirilmiş olabilirdi; getirenlerin Turani-Türk olması gerekmezdi. Müller'in bu görüşüne karşılık, Hindistan'da Jade taşını yontacak 'elmas'ın bulunma tarihi, İ.Ö. 500'lerdi; oysa Avrupa'da bulunan Jade taşından baltalar İ.Ö. 4000'lere tarihlenmekteydi; bu durumda, sözkonusu baltalar Hint yapımı olamayacağı gibi, bunların Asya'dan Avrupa'ya Hint-Arilerce getirilmiş dahi olamazdı. Truva'da bulunan İ.Ö. 1300'lere ait Jade taşından baltalar bile Hindistan'da Jade işlemekte kullanılan 'elmas' bilinmeden 800 yıl önce üretilmiş olduğundan, Hint-Ari yapımı olamazlardı. Tartışmalarda, sonuç olarak; Jade taşından baltaları yapanlar da, bunarı Avrupa'ya, Truva'ya getirenler de Asyalı Turani-Türklerdir, görüşü ağır basmış; Avrupa'nın binlerce yıl önce Asya Kökenli Turan ırkından toplulukların yayılıp yerleştiği bir kıta olduğu görüşü; 1880 yılında yapılan bu bilimsel tartışmalardan da güçlenerek çıkmıştı.

ILIOS

THE CITY AND COUNTRY OF THE TROJANS

THE RESULTS OF RESEARCHES AND DISCOVERIES ON THE SITE OF TROY AND THROUGHOUT THE TROAD IN THE YEARS 1871-72-73-78-79

INCLUDING AN AUTOBIOGRAPHY OF THE AUTHOR

By DR. HENRY SCHLIEMANN

WITH A PREFACE, APPENDICES, AND NOTES

WITH MAPS, PLANS, AND ABOUT 1800 ILLUSTRATIONS

NEW YORK
HARPER & BROTHERS, FRANKLIN SQUARE
1881

I now come to the axes or *celts*,[10] of which I have been able to collect more than 500 in the first four pre-historic cities of Hissarlik.

Mr. Thomas Davies, who examined them carefully, declares them to consist of blue serpentinous rock, green gabbro-rock, black slaty rock, dark-green hornstone, black or grey diorite, jadeite and jade (nephrite). Of the five celts of the first city of which I here give the engravings, No. 85 consists of black diorite; No. 88, of jadeite; Nos. 86, 87, and 89, of jade (nephrite).

No. 86. No. 87. No. 88. No. 89.

Nos. 86-89. Axes of Jadeite and Jade (Nephrite). (About half actual size. Depth, about 45 to 52 ft.)

Schliemann'ın Truva'daki buluntuların bilim adamlarınca incelemesinin sonuçlarını içeren 1881'de "İlios" adıyla yayımlanan kitabı ve Jade baltalarla ilgili 238. sayfası.

BD MART 2010

Professor Fischer says in conclusion that my thirteen Hissarlik jade axes come from the farthest eastern point at which polished jade axes have been found, and expresses the wish that before the end of his life the fortune might be allotted to him of finding out what people brought them to Europe.[8]

[7] This white jade axe, of which I shall have to speak later on, was found at a depth of 6⅓ ft. below the surface, and must therefore belong to the latest pre-historic city of Hissarlik; for in the subsequent settlement, which from the pottery I hold to be an ancient Lydian one, I never found stone implements.

[8] Mr. Thomas Davies kindly gave me the following note, which he had communicated to the translator of Keller's *Lake Dwellings*, and which appeared in the Appendix to the second edition of that work issued by Messrs. Longmans. It has been reproduced in the *Geological Magazine*, Decade II. vol. v. No. 4, April 1878. I deem it too interesting not to give it here.

"NOTE ON 'JADEITE' AND 'JADE.' By THOMAS DAVIES, F.G.S.

"JADEITE (Damour).

"Specific gravity, 3·28 to 3·4; hardness, 6·5 to 7. Colours milky-white, with bright green veins and splotches, greenish-grey, bluish-grey, clear grey and translucent as chalcedony, orange-yellow, smoky-green passing to black, apple-green, sometimes emerald-green, all the green tints as a rule much brighter than in the Oriental jade, also, but rarely, of violet shades. Texture from compact to crypto-crystalline, and distinctly crystalline, sometimes coarsely so; fibro-lamellar, opaque to translucent and sometimes transparent.

"Thin splinters will fuse in the flame of a spirit-lamp. Damour, from analyses made by him, suggests its affinities to the epidotes.

"*Localities.*—Central Asia, and particularly China; also as articles worked by the Aztecs, Mexico.

"ORIENTAL JADE (Damour).

"Specific gravity, 2·96 to 3·06; hardness, 5·5 to 6·5. Colours white and white variously tinted, greenish-grey, many shades of green. Texture mostly compact, rarely crypto-crystalline.

"Found chiefly in Central Asia, particularly in China and on its borders. Also in New Zealand and the Pacific Islands generally.

"Specific gravity of upwards of 100 specimens from New Zealand determined by myself have been within the limits of 3·00 to 3·02, by far the larger number giving 3·01.

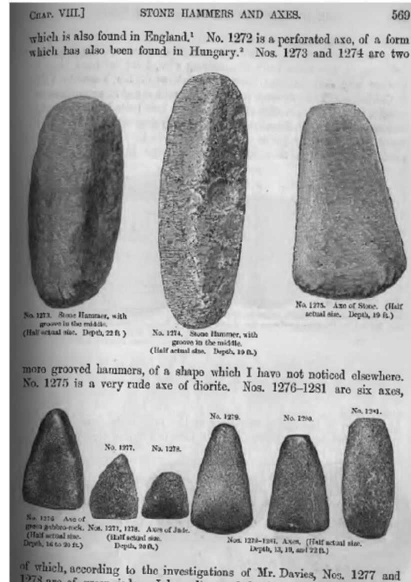
"OCEANIC JADE (Damour).

"Specific gravity, 3·18; hardness, 5·5 to 6·5. Of this variety I possess no personal experience, the large number of objects of jade which have come under my observation not having yielded me one example. Damour, however, who examined four specimens, states that in its aspect and general characters—with the exception of its density—it much resembles the Oriental jade. It, however, possesses a somewhat silky lustre, due to exceedingly delicate fibres which traverse the mass. I have met with this structure frequently however in the jade from New Zealand, which possessed the density of 3·01. From an analysis Damour refers it to the pyroxene group, whereas the Oriental is referable to hornblende. Vars. Tremolite or Actinolite.

"Found in New Caledonia and Marquise Island, Pacific.

"None of these minerals to my knowledge have been met with *in situ* in Europe, though the British Museum possesses a fragment of unworked Oriental jade purporting to have been found in Turkey"—probably, as Mr. Maskelyne suggests, an error for Turkestan.

Truva buluntularıyla ilgili Schliemann'ın yayımladığı bilimsel çalıştay tutanaklarında, Jade baltaların Türkistan, Orta Asya kökenli olduğuna ilişkin bilimsel görüşlerin yer aldığı 242. sayfa.

CHAP. VIII.] STONE HAMMERS AND AXES. 569

which is also found in England.[1] No. 1272 is a perforated axe, of a form which has also been found in Hungary.[2] Nos. 1273 and 1274 are two

No. 1273. Stone Hammer, with groove in the middle. (Half actual size. Depth, 22 ft.)

No. 1274. Stone Hammer, with groove in the middle. (Half actual size. Depth, 19 ft.)

No. 1275. Axe of Stone. (Half actual size. Depth, 19 ft.)

more grooved hammers, of a shape which I have not noticed elsewhere. No. 1275 is a very rude axe of diorite. Nos. 1276–1281 are six axes,

No. 1277. No. 1278. No. 1279. No. 1280. No. 1281.

No. 1276 Axe of green gabbro-rock. (Half actual size. Depth, 16 to 20 ft.)

Nos. 1277, 1278. Axes of Jade. (Half actual size. Depth, 20 ft.)

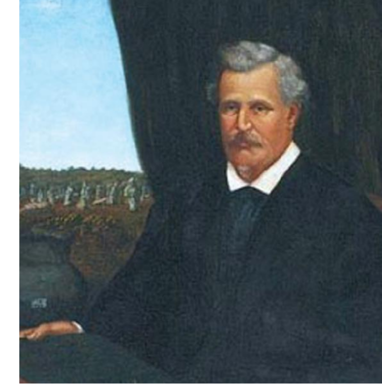
Nos. 1279–1281. Axes. (Half actual size. Depth, 13, 19, and 22 ft.)

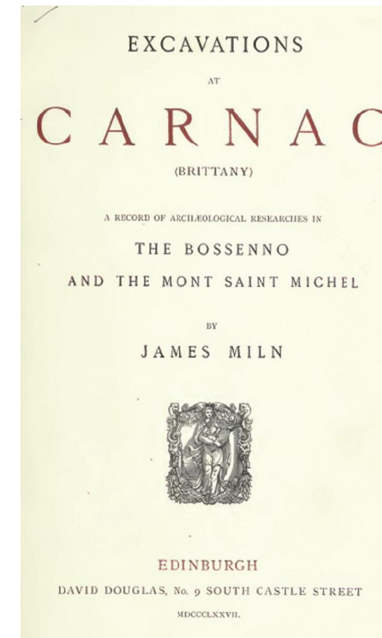
of which, according to the investigations of Mr. Davies, Nos. 1277 and

Truva'da bulunan Jade baltaların Türkistan, Orta Asya kökenli olduğuna ilişkin görüşlerin yer aldığı 569. sayfa.

Rus yanlısı Türk karşıtı politikanın en güçlü sözcüsü Gladstone'un 1880 yılında seçimleri kazanarak İngiltere Başbakanı olmasından sonra, Gladstone Hükümeti'nce desteklenen kimi akademisyenlerin baş görevi, değişen İngiliz politikasına ters düşen "Turani Avrupa Tarih Tezi"ni çürütücü argümanlar uydurup, "Hint-Ari Avrupa Tarih Tezi"ni yaymak olacaktı.

James Miln, bu görevi ilk benimseyen arkeologlar arasındaydı. "Carnac Kazısı" (Excavation In Carnac) adlı kitabının 1877'de Gladstone Başbakan olmadan önce yayımlanan ilk cildinde "Turani Avrupa Tarih Tezi"ne karşı çıkmayan J. Miln; bu kitabının Gladstone Başbakan olduktan sonra 1881'de yayımlanan ikinci cildinde, "Turani Avrupa Tarih Tezi"ne savaş açacak; Turanlıların en güçlü savunucusu olan J. Fergusson'un görüşlerini çürütmeye yeltenecek; ancak bunu başaramayacaktı. "Jade Taşı"ndan baltaların, "Turkuvaz Taşı"ndan gerdanlıkların Turaniler tarafından Asya'dan Avrupa'ya getirildiği savını çürütemeyen J. Miln; "Jade taşının kaynağının neresi olduğu henüz çözümlenmemiş bir sorundur; fakat kimi bilginler Vannes'de Jade taşına benzeyen bir takım taşlar gördüklerinden söz ediyorlar." demekle yetinecekti. (age. c.2, sf.99).

James Miln

EXCAVATIONS AT CARNAC (BRITTANY)

A RECORD OF ARCHÆOLOGICAL RESEARCHES IN THE BOSSENNO AND THE MONT SAINT MICHEL

BY JAMES MILN

EDINBURGH
DAVID DOUGLAS, No. 9 SOUTH CASTLE STREET
MDCCCLXXVII.

James Miln'in "Carnac Kazıları" kitabının 1877'de yayımlanan I. cildi

Miln'in de ayırdına vardığı gibi, "Turani Avrupa Tarih Tezi"nin arkeolojik kanıtı olan Jade taşına Turanlılardan başka bir köken bulunamadığı sürece, İngiltere Krallığı'nın 1876'dan sonra Gladstone aracılığıyla yerleştirmeye çalıştığı Türk karşıtı "Hind-Ari Avrupa Tarih Tezi"nin Avrupalı aydınlar arasında benimsenip yayılması olanaksızdı.

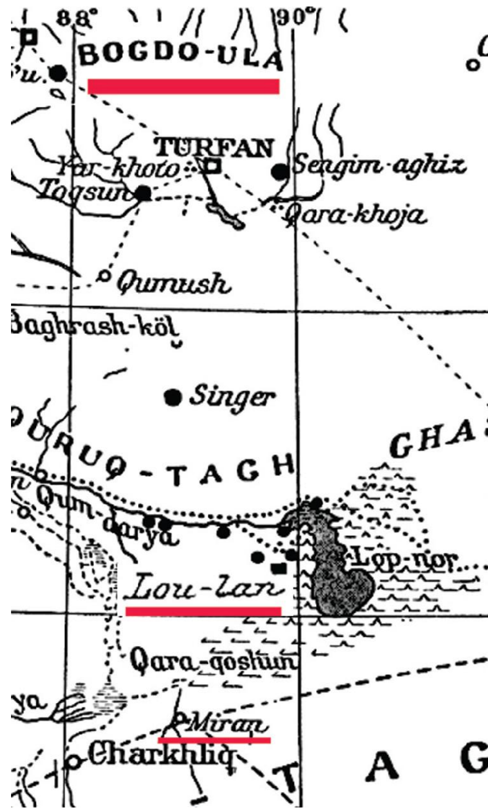
Turani Avrupa Tarih Tezi'ni çürütebilmek için tasarlanan ilk "bilimsel"(!) dalavere, Avrupa coğrafyasında Jade damarları bulmak; sonra da buna dayanarak kazılarda bulunmuş binlerce yıl öncesine ait Jade taşı baltaların ve turkuvaz taşından gerdanlıkların Asya'dan gelmediğini; Avrupalılar tarafından Avrupa'da üretildiğini öne sürmekti. Bu "kurnaz" girişim 1846 ve 1863'de yayımlanan yazılarında Jade'nin Asya Turan kökenli olduğunu savunduğu halde, Gladstone'un Başbakan olmasıyla birlikte, 1881 yılında "Turan Karşıtı Avrupa Tarih Tezi"ne kapılanan Fransız mineralogist Augustin Alexis Damour (d:1808-ö:1902) tarafından başlatılacaktı.

Damour, 1881 yılında yayımlanan "Societe Mineralogist" bülteninde, Avrupalı mineralog ve jeologları, İtalya'da Monviso dolayında Jade taşı damarları aramaya çağırmıştı. Yıllar süren aramalardan

sonra, İtalya'nın kuzeyinde, İsviçre'de, şurada, burada bir takım "Jade benzeri"(!) küçük taşlarla karşılaşılmış; ancak balta üretimine elverişli bir yapıda bulunmadıkları için, bunlar Jade kanıtına dayalı "Turani Avrupa Tarih Tezi"ni çürütmeye yaramamıştı. Kimi Avrupalı bilginler, tarih tezi çatışmalarının kilidi durumuna gelen Jade taşını araştırmak üzere Asya'ya gitmiş; Doğu Türkistan'da dolaşmış, bu taşın binlerce yıldır Türkistan'ın Hotan, Yarkent, Bogdu-ula, Lolan ve Miran yörelerinde Türklerce çıkartılıp işlenerek Çin'e satıldığını saptamışlardı. [Türkistan'da binlerce yıl önce kuraklık nedeniyle terkedilen Bogdu-ula, Oğuzların Anadolu'ya göçen Bügdüz boyu olarak bilinmekte; Lolan ve Miran da bugün Anadolu'nun güneyinde Kürt aşiret ve yerleşim yeri adları olarak anılmaktadır.]

1900'lerin ilk çeyreğinde Sir Aurel Stein Jade taşının anayurdu Türkistan'da.

Doğu Türkistan'da Jade taşı yataklarının bulunduğu yörenin haritası. [Kaynak: Folke Bergman, Archaeological Researches in Sinkiang. Especially the Lop-Nor Region. (Reports: Publication 7), Stockholm 1939, sayfa 25 resim. 4. Copyright 2006: Sven Hedin foundation, Stockholm.] Haritada görülen yer adları arasında Bogdo-ula, Loulan ve Miran da bulunuyor. Bu yer adları Kürt tarihçi Şeref Han'ın 1597 yılında yazdığı Şerefname'de Türklerle soydaş olan Kürt boy adları olarak geçmektedir.

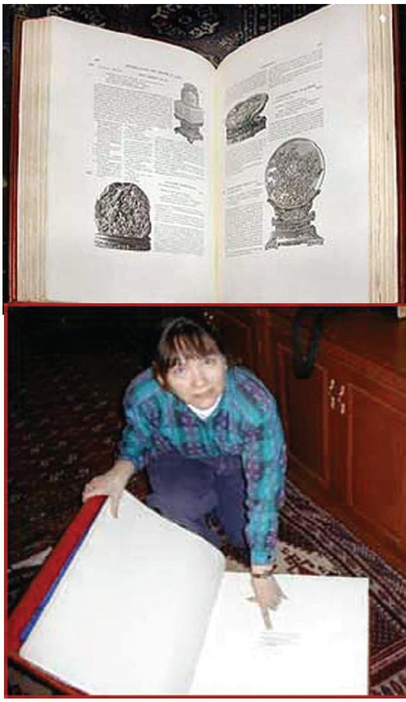
Öte yandan, Truva kazılarında bulunan Jade taşı baltaların nereden geldiği konusunda çatışan bilginler de Orta Asya'ya ve Uzak Doğu'ya özel görevliler göndermişler; bu taşı işleyen ustalarla ilişki kurmuşlar, Jade'nin nerede ve nasıl bulunduğunu, nasıl çıkartıldığını, nasıl işlenerek biçimlendirildiğini öğrendiklerinde; o güne dek Neolitik Taş Devri ürünü saydıkları Jade taşı baltaların üretilebilmesi için, Taş Devri bilgilerinin kat be kat üstünde, 1900'lerin bilgisine yakın mineralojik bilgiler ve teknoloji gerektiğini görünce, şok geçirmişlerdi.

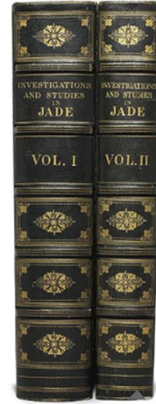
Dünyanın en sert taşı olan "elmas"ın sertlik derecesi 10; Turanlıların 6000 yıl önce balta ürettikleri Jade taşının sertlik derecesi ise 7'ydi. Bir taş, ancak kendisinden daha sert başka bir taşla işlenebilirdi. Buna göre, Jade taşına biçim verebilmek için, daha önce, ondan daha sert olan 'elmas', 'safir', 'zicron', 'yakut', vb. gibi taşları bulmuş, çıkartmış, öğütmüş, kullanmış; bunu yapabilmek içinse binlerce yıl önce günümüz minerolojisine yakın bilgilere ulaşmış olmak gerekiyordu. Turanlı ustalar, kendi dağlarında buldukları damarlardan dev ateşler yakıp yumuşatarak çıkardıkları tonlarca ağırlıkta Jade bloklarını; dövüp kuma dönüştürdükleri 'elmas', 'safir', 'yakut' ve 'zicron' tozlarını ıslak derilere yedirip kurutarak elde ettikleri zımparalarla, binlerce yıldır kullandıkları kendi yaratıları olan özel tornalarda tıraşlayarak biçimlendiriyorlardı.

Batılılar Jade taşı konusunda Asya'dan toplandıkları bütün bu bilgileri, 63 cm. x 48 cm. büyüklüğünde iki ciltlik dev bir kitapta toplamış; 1906 yılında özel elyapımı kağıtlara yalnızca 100 tane bastıkları bu kitabın sonradan daha fazla çoğaltılmasını olanaksız kılmak amacıyla, kalıplarını imha etmişlerdi.

Çünkü bu kitap, Jade taşının Türklerin yaşadığı Türkistan'da Hotan, Yarkent, Lolan, Miran dolaylarından çıkartıldığını; Jade'yi işlemekte kullanılan elmas ve yakut gibi taşların da yine Asya'da Türklerin yaşadıkları topraklarda bulunduğunu; Jade taş baltaların Avrupa'ya Asya'dan, Turani Türklerce getirildiğini belgeliyor; eşdeyişle "Hint-Ari Avrupa Tarih Tezi"nin yanlış, "Turani Avrupa Tarih Tezi"nin doğru olduğunu kanıtlamakta kullanılabilecek, yadsınamaz belgeler içeriyordu.

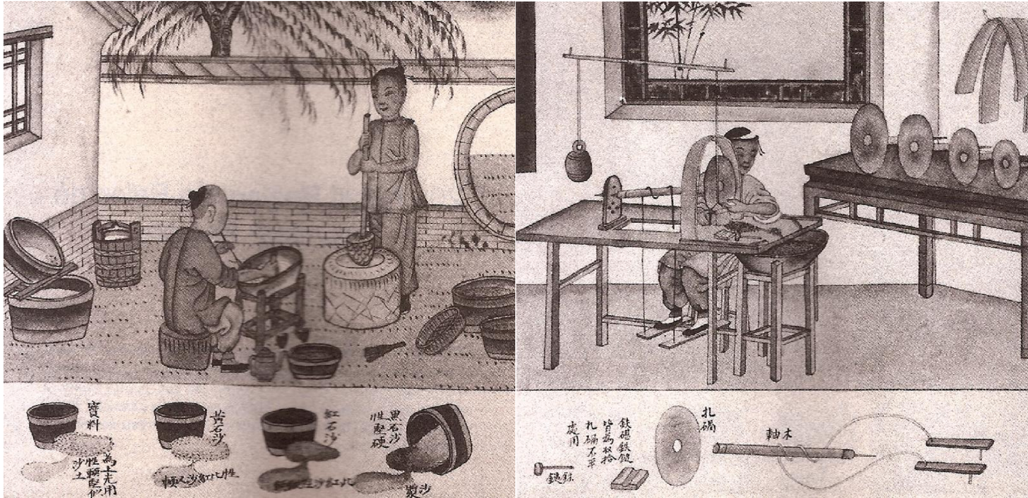
Öyle ki, Avrupa topraklarında Jade taşı damarları bulunacak olsa dahi; onlarsız Jade'nin biçimlendirilemeyeceği elmas, yakut, vb. gibi daha sert taşlar Avrupa'da bulunmadığından dolayı, Jade taşından baltaların Avrupa'da üretilmiş olduğu yalanını bilimsel gerçek imiş gibi yayarak "Turani Avrupa Tarih Tezi"ni çürütmek, olanaksızdı. Kitabın yalnızca 100 tane çoğaltılıp kalıplarının imha edilmesinin nedeni, Batıda benimsenen Türk-Turan karşıtı "Hint-Ari Avrupa Tarih Tezi'ni savunulamaz hale getirecek bu gibi çok sayıda belge ve bilgiler içermesiydi.

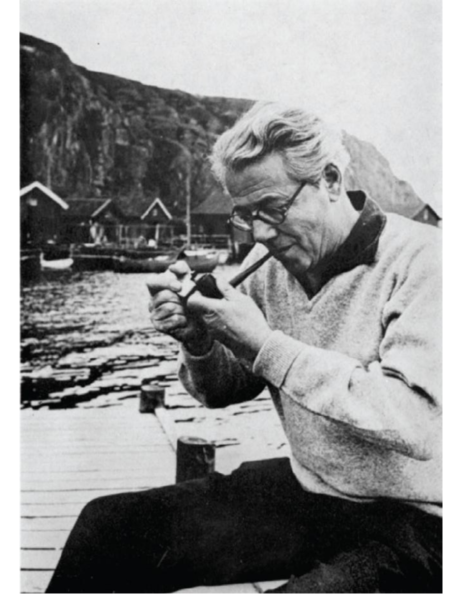
1906 yılında 100 nüsha basıldıktan sonra kalıpları imha edilen Jade taşının tüm gizlerini içeren iki ciltlik kitabın katalog bilgileri şöyledir: The Bishop Collection. Investigations and Studies in Jade., Edited by George F. Kunz, New York; Privately Printed (by the De Vinne Press), 1906.

1906 yılında 100 nüsha çoğaltılıp kalıpları imha edilen Jade kitabında, Jade taşının Asya'da nasıl işyendiğini gösteren resimler, Therry Zarcone'un "Yeşimtaşı Yolu" kitabında yayımlandı. (İş Kültür y.) Bu resimler, Jade taşının kendisinden daha sert 4 ayrı taşın dövülerek kum haline getirilip özel bir sıvıya emdirilerek zımparaya dönüştürüldükten sonra ayak pedalıyla çalışan bir tornada biçimlendirildiğini gösteriyor.

Doğru olmadığını bile bile, salt Ruslarla birleşerek Osmanlı'yı paylaşmaya karar verdikleri için Turani-Türkleri "uygarlık yıkıcı barbarlar" olarak damgalayan yayınlar yapmaya ve böylesi yayınlarla Avrupalı halkları Türklere düşman edip savaşa sürmeye gereksinim duyan Batılı devletler; I. Dünya Savaşı'na hazırlanırken, Avrupalıların binlerce yıl önceki atalarının Turanlı Türkler olduğu tezini savunan bilimsel kitapların yeniden basılmasını önlemiş; Jade taşı buluntularıyla çürütüldüğü halde, "Hint-Ari Avrupa Tarih Tezi"ni resmen benimseyen Batılı devletler, Sevr Tasarısının bu tarih tezine dayanan gerekçesini açıkladıkları 16 Haziran 1919 tarihli bildirilerinde; 1876'da Gladstone'un kitabında yer alan görüşleri aynen yineleyerek, Türk ırkının yıkıcı barbarlar sürüsü olduğunu, hiç bir zaman hiç bir yerde uygarlık kurmadıklarını, bu uygarlık yıkıcısı ırkın başka ırkları yönetmesine izin vermeyeceklerini resmen ilan ettiler.

Gelgelelim, "Turani Avrupa Tarih Tezi" Asya Türk kökenli Jade taşına dayandığı sürece, bu tezi tümden yok edemeyeceklerinin bilincinde olan Batılı devletler; Jade'yi Avrupa kökenli olarak gösteren bilimsel görünümlü yayınlar yapmayı, I. Dünya Savaşı'ndan sonra da sürdürecekti. Örneğin. İngiliz Sömürgeler Bakanlığı'ndan Antropoloji Kürsüsü Başkanı Daryll Forde (d:1902-ö:1973), James Miln'in 1881'de yapamadığını 1930'da başarmaya davranmış; "Brittany Megalitik Kültüründe Jade ve Turkuvaz Taşlarının Kullanımı Üzerine" başlığıyla yayımladığı yazısında, Jade taşı baltaların binlerce yıl önce Turanlılar tarafından Avrupaya getirildiği savının yalan olduğunu, Avrupa topraklarında Jade taşı damarlarının bulunduğunu, Avrupa'daki Jade damarlarının 6000 yıl önce Avrupalılarca bulunup işlenerek balta haline getirildiğini; Jade taşı baltaların Asya'dan Avrupa'ya değil, tersine Avrupa'dan dünyaya yayıldığını öne sürerek, "Turani Avrupa Tarih tezi"ne saldırmıştı.

Daryll Forde

Fransız Tarihöncesi Kurumu Başkanı Paris Antropoloji Okulu Etnoloji Profesörü Georges Poisson da 1928'de yayımlanan "Fransa'da Cilalı Taş Devri Uygarlıkları" (Le civilisations neolithiques et eneolithiques de la France), 1934'te yayımlanan "Ariler" (Les Aryens) ve 1939 yılında yayımlanan "Avrupa'nın İskan Tarihi" (Le Peuplement de l'Europe) adlı kitaplarında, binlerce yıl önce Asya'dan Avrupa'ya Turanlı göçü olmadığını, Avrupalıların Turan kökenli olmayıp, Hint-Ari ırkından olduklarını, Fransa'nın resmi tarih görüşü olarak yayıyordu. Avrupalı devletlerin ders kitapları yoluyla şırınga ettiği bu yalan tarih tezi, I. Dünya Savaşı'nda Türk ırkına karşı Sevr Tasarısı'nın gerekçesi olarak kullanıldığı gibi; II. Dünya Savaşı öncesi Adolf Hitler'in dünyaya egemen olma politikasına da gerekçe olacak ve dünya, ikinci kez "Hint-Ari Avrupa Tarih Tezi"ne dayandırılmış politikalar yüzünden, kan ve gözyaşına boğulacaktı.

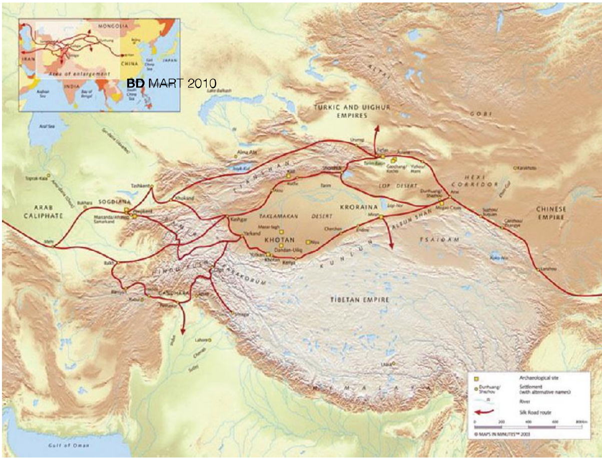
İkinci Dünya Savaşı sonrasında Avrupa'da "Turani Avrupa Tarih Tezi"nin savunucuları çoktan ölmüş, kitapları çoktan unutturulmuş olduğu halde; Jade taşının Asya'lı Turani kökeni, "Hint-Ari Avrupa Tarih Tezi"ni savunanların korkulu düşü olmayı sürdürüyordu. Bulunan yeni teknolojiler, radyokarbon yöntemiyle bir nesnenin tarihini belirleme olanağı, mineralojik ölçüm aygıtlarının gelişmesi, "Turani Avrupa Tarih Tezi"nin dayanağı olan Jade taşını yeniden ilgi odağı durumuna getirmişti. Yeni bilimsel çalışmalar; Avrupa ve Truva'da kazılarda bulunan binlerce yıl öncesine ait Jade taşından baltaların, Avrupa dağlarında tek tük karşılaşılan ve saf olarak bulunmayan Jade damarlarından elde edilmiş olamayacağını göstermeye başlayınca; mineroloji alanında etkinlik gösteren Ari ırkçı "bilim"(!) adamları, derhal konuya el atmış ve inandıkları "Hint-Ari Avrupa Tarih Tezi"ni yıkılmaktan korumak üzere, geçmişte uydurulmuş olan "Jade'nin Avrupa kökenli olduğu" yalanına bilimsel görünümlü yeni kanıtlar uydurmaya başlamışlardı.

Bu görevi üstlenen kimi biim adamlarının 2007 tarihli raporu, binlerce yıl öncesine ait Jade taşından baltaların Avrupa'ya Asya'dan gelmeyip Avrupa topraklarında bulunan Jade damarlarından üretilmiş olduğu iddiasını kanıtlamakta ne denli zorlandıklarını gösteriyordu. Kuzey İtalya'da 2400 m. yükseklikte topu topu 1 metre küp küçüklüğünde Jade benzeri bir (sayıyla: 1) taş bulunmuş; ancak bu taş el değmemiş durumda olduğundan, binlerce yıl önceki baltaların bu taştan yontularak üretilmediği apaçık olduğu halde, İtalyan mineralogların düzenlediği raporda: "Petrografik veriler Avrupa'da kazılarda bulunan Jade baltaların üretimi için ham maddenin nerede bulunduğu konusunda kesin bir yargıya varmak için yeterli değildir. Fakat ham Jade'nin İsviçre Alplerinden değil İtalya Alplerinden sağlandığı düşünülebilir." deniyordu. (Jadeite in the Monviso, R. Compagnoni, F. Rolfo, F. Manavella, F. Salusso, 2007, sf. 88)

Ham jade nerede bulunursa Avrupa uygarlığının kaynağı orası sayılacağından, İsviçre ve İtalya arasında bu konuda bir yarış bulunduğundan, İtalyan mineralogların İtalya'yı Avrupa uygarlığının odağı saydırmak amacıyla İsviçre'ye çalım atan böyle bir rapor uydurmuş oldukları, "bilimsel"(!) raporun her satırında apaçık sırıtıyordu. 2007 yılında Mineraloji alanında bunlar olurken, 1900'lerin başında "Türkistan kaşifi" olarak tanınan Aurel Stein'in izinden giden Avrupalı antropolog ve arkeologlar da 2007 yılında Jade'nin anayurdu Doğu Türkistan'a gidiyor; burada binlerce yıl önce işletilmeye başlanmış Jade damarlarını ve maden ocaklarını kendi gözleriyle görüp fotoğraflıyor; yine bu bölgede binlerce yıl önce var olan kalabalık yerleşimlerin, iklim değişikliği, nehir yatağı değişmeleri, göl kuruması ve çölleşme nedeniyle terk edildiğini, yaptıkları incelemelerle saptıyorlardı. Bugün tek canlının dahi yaşayamadığı Jade yurdu Hotan, Yarkent, Lolan, Miran, Boğdu-ula çevresinde yüzlerce kilometrekare büyüklüğündeki Taklamakan çölünde yapılan son kazılarda, Avrupa ve Truva kazılarında bulunmuş olan binlerce yıl önceye ait Jade taş baltaların tıpkıları bulunmuş ve Avrupadakilerin, Truvadakilerin, Asya'dan gelmiş olduğu savı bir kez daha doğrulanmıştı.

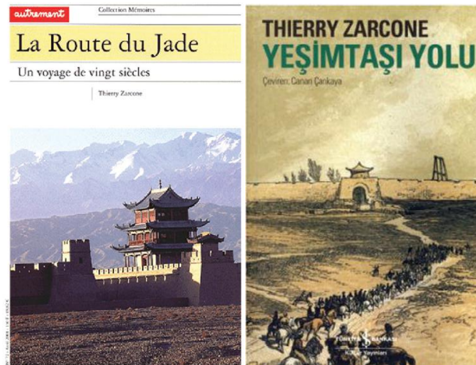

Christoph Baumer ve fotoğrafçı Urs Möckli, Aralık 2007'de Doğu Türkistan Lopnur dolayında Neolitik dönemde (İ.Ö.4000 yıllarında) yerleşik yaşam bulunduğunu kanıtlayan cilalı Jade balta başları buldular. GEO'nun Ocak 2010 sayısında yayımlanan fotoğraflar, Bilim adamlarının 1881 yılında açıkladıkları üzere, Avrupa ve Truva kazılarında bulunan İ.Ö. 4000 - 1500 yıllarına ait Jade baltaların Asya'dan, Türkistan'dan gelmiş olduğunu gösteriyor.

Avrupa ve Truva kazılarında bulunan Jade baltaların, Türkistan'daki kaynaklarını gösteren harita.

Yeni bulgular, "Hint Ari Avrupa Tarih Tezi" savunucularınca "uygarlık yıkıcısı göçebe barbarlar" olarak damgalanan Turani Türklerin, kendilerine hayvancılıktan daha çok gelir getiren, en eski ve en önemli geçim kaynaklarının Jade taşı madenciliği, işçiliği ve ticareti olduğunu kanıtlıyordu. Orta Asya Türklerinin dilinde: "Jade taş ocaklarına bin Türk gitse, yüzü sağ kalır; yüz Türk gitse, onu sağ kalır" gibi atasözleri bulunuyordu. "İpek Yolu" sözcüğünün "Hint-Ari Avrupa Tarih Tezi"ne inanan Batılılar tarafından Türklerin gerçekte Jade madencisi uygarlar oldukları gerçeğini gizlemek üzere kasten yanlış üretilmiş bir deyim olduğu da ortaya çıkartılmıştı. Bu yolun, Asyalılar ve Çinliler arasındaki özgün adının "İpek Yolu" olmayıp "Jade Yolu" olduğu; Çin Seddi'nin en batı duvarında Türklerle alış verişe ayrılmış kapıya, Çinlilerce "Jade Kapısı" denildiği; Çin'in binlerce yıllık tarihi boyunca Türklerden her yıl binlerce ton Jade satın aldıkları, vb. gibi, tarihin yeniden yazılmasını gerektirecek ve iki dünya savaşında ölen milyonlarca insanın katili olan "Hint-Ari Avrupa Tarih Tezi"ni çökertecek nitelikte pek çok olgu, Thierry Zarcone'un "Yeşimtaşı (Jade) Yolu" (La Roite Du Jade) kitabında, belgeleriyle gözler önüne seriliyordu.

Thierry Zarcone'un, Jade taşının Orta Asya'dan Türkistan'dan dünyaya yayıldığını belgeleriyle ortaya koyan "Yeşimtaşı Yolu" adlı kitabın özgün Fransızcası (solda) ve Türkçesi çevirisi (sağda).

Dahası, Avrupa'da kazılarda bulunan Jade taşından baltaların neden dolayı ağızlarının keskin yapılmamış olduğu da ortaya çıkmıştı. Jade "balta"lar, gerçekte balta olmayıp birer "dinsel simge"ydiler; kesme aracı olarak tasarlanmadıklarından ağızları bilenmemiş ve sap geçirilebilecek bir delik açılmamıştı. Avrupalı arkeologlar kesici olmadıkları için bunlara "tören baltası" adını vermişlerdi. Evet, bunlar gerçekten de "tören baltası" idiler, fakat bu tören, dinseldi.

Jade taşı binlerce yıl önce Asya kökenli bir dinin mensupları tarafından "yaşam veren kutsal taş" olarak nitelenmiş; bu taşın çok çeşitli hastalıklara iyi geldiğine ve ölmek üzereyken bu taşları kırıp yutan kişilerin ölüsünün gömütünde en az 3 yıl bozulmadan kalacağına inanılmış; binlerce yıl önce bu dine bağlanmış olan her Asyalı, üzerinde, cebinde, Jade taşı bulundurmuş; gerek hastalandığında, gerekse öleceği sırada, bu taşı kırıp suya karıştırarak yutmuştu. Dahası, aynı dinin gereği olarak, Jade taşı, ölenle birlikte gömütüne konuyor, öte yaşamda yararı olacağı inancıyla, ölenin dişleri arasına Jade taşları yerleştiriliyordu. Avrupa kazılarında bulunan Jade taşından baltaların niçin keskin ağızlı olmadıklarının gizi de son araştırmalarla böylece çözülmüştü.

Kazılarda Jade baltalarla birlikte bulunan turkuvaz taşından gerdanlıklar da gerçekte süs eşyası olmaktan çok, boyunda taşınan ilaçlar ve ölümden önce yutulacak haplar olarak görülüyordu. Yeni bulgular, bu taşların Avrupaya yerleşmiş Asyalıların dinsel simgeleri olduğunu 1872'de yazmış olan James Fergusson'un, 6000 yıl önce Asya dininin, Avrupa'ya yerleşen Turaniler tarafından, Avrupa'ya yayıldığı tezini de

Jade taşı kalıtlarının bulunduğu Doğu Türkistan'da, Şincan Uygur Özerk Bölgesi Müzesinde sergilenen, Lopnur ve Taklamakan dolayında, Lolan'da 3800 yıldır bozulamamış olarak bulunmuş bir kadın mumyası.

Mumya'nın ve Jade baltaların bulunduğu binlerce yıl öncesinde yerleşim yeri olan Lolan kalıntıları

kanıtlamıştı. Çünkü Avrupa'da bulunan jade baltaların ezici çoğunluğu da keskin olmayan, "dinsel simge" türündendi.

Her yeni araştırmanın "Turani Avrupa Tarih Tezi"ni doğrulayıp "Hint-Ari Avrupa Tarih Tezi"ni çürüttüğünü gören psikolojik savaş odakları, Avrupa'yı Jade'nin anayurdu olarak yutturmayı beceremeyen güdümlü mineralogistlerden umutlarını keserek; bulanık suda balık avlamanın çok daha kolay olduğu genetik alanında, kendi siyasi amaçlarına ve "tarih tezi' anlayışlarına uygun raporlar uydurabilecek "bilgin"ler devşirmeye başladı. "Human Genetics" dergisi, yazanın genetikçi mi yoksa tarihçi mi olduğundan kuşkulanmayı gerektirecek denli "Hint-Ari Avrupa Tarih Tezi"ne kanıt uydurmayı iş edinmiş profesörlerin, doktorların, şu ya da bu etnik topluluğa odaklanmış DNA raporlarıyla dolup taşıyor. Gelgelelim Jade taşı, "Turani Avrupa Tarih Tezi"-ni kanıtlayan arkeolojik kanıtları yok saydırmaya yönelik bu gibi genetik dalavereleri yerle bir edecek sertliktedir; Avrupa'da onu yontacak 'elmas'ın kırıntısı dahi bulunmuyor.

Bu tür genetik raporların uydurukluğunu açığa çıkartacak en önemli Arkeolojik kanıt olan Turani Jade'ye yönelik son saldırı, 4 Şubat 2010 günü 19:45'te BBC Radio 4'te İngiltere Müzesi (British Museum) Yöneticisi Neil MacGregor tarafından gerçekleştirildi. MacGregor, bu radyo konuşmasına İngiltere'de jade damarları bulunmadığını itiraf ederek başladı

BBC'de Jade baltalar hakkında yanıltıcı bilgiler veren British Museum yöneticisi_Neil MacGregor.

ve sözlerini İngiltere topraklarında kazılarda ortaya çıkartılan Jade taşından yapılma "tören baltaları"nın İtalyan Alplerindeki damarlardan elde edildiği "masal"ını yineleyerek sürdürdü. Belli ki BBC'nin amacı, İngiltere'de kazılarda bulunan 6000 yıl öncesine ait Jade baltaların Avrupa'ya Turanlılarca getirmiş olduğu savını çürütmekti.

Oysa, az önce belirttiğimiz gibi, İtalyan Alpleri'nde "Gerçek Jade" yok; yalnızca "Jade benzeri" dedikleri bir takım taşlar vardır. Avrupa topraklarında Jade'yi biçimlendirmekte kullanılan 'elmas' yoktur. 1901 yılında İngiltere'de yayımlanmış "Eski İngiliz Yazınında Değerli Taşlar" (Preciouse Stones İn Old English Literature) adlı kitap, İngilizlerin 1900'lere dek "Jade" diye anılan taşı bilmediklerini göstermektedir. Jade'nin Asya kökenini unutturup onu Avrupalı yapma ve böylelikle "Turani Avrupa Tarih Tezi"ni ortadan kaldırma dalaveresinin biri diğerini geçersiz kılan yayınlarla bugün dahi sürdürülüyor olması; "Turani Avrupa Tarih Tezi"nin dayandığı binlerce Jade taşından balta Avrupa müzelerde sergilendiği sürece, "Hint-Ari Avrupa Tarih Tezi"ni doğrulamak üzere uydurulan mineralojik ya da genetik raporların hiç bir işe yaramayacağını göstermektedir.

Atatürk'ün benimsediği tarih görüşü, 1800'lerde, Avrupalı bilginlerce, kazı bulgularıyla, dilbilimsel kanıtlarla oluşturulmuş ve 1876'dan sonra politika değiştiren Batılı devletlerce seferber edilen sayısız akademisyen tarafından çürütülmeye çalışılmasına karşın, bugüne dek dimdik ayakta kalmış, tarihsel gerçeklere dayalı "Turani Avrupa Tarih Tezi"dir.

Atatürk, Birinci Türk Tarih Kongresini izlerken.

Atatürk, ölümünden bir yıl önce Sabiha Gökçen'le birlikte, öğrencilere Asya haritası üzerinde tarih anlatırken. (19 Kasım 1919).

Atatürk, bu tarih tezini hiçbir zaman "Siyasal Yayılmacılık" (Panturanizm) olarak yorumlamamış ve böyle uygulamamıştır. O, Batı'nın barbar saydığı Türkler'in, insanlık ailesi içinde köklü ve uygar bir geçmişi bulunduğunu bu bilimsel tezle kanıtlamış; Batı'nın bilimdışı, 'siyasal ırkçı' aşağılamalarına, yine batılılarca üretilmiş olan bu bilimsel tezle karşılık vermiştir.

Ülkemizde, Atatürk'ün benimsediği tarih görüşüne dayanan Türk Resmi Tarihi'ni yalanlamayı meslek edinmiş; Türkleri uygarlık düşmanı olarak damgalayan Gladstonist, Renanist, Hitlerist, Sevrci Hint-Ari Avrupa Resmi Tarihi'ni savunan bir takım yazarlar vardır. Kendilerine "tarihçi" diyen ve dedirten bu gibi yazarlar; "Türk Resmi Tarih Tezi" diyerek saldırdıkları tezlerin, gerçekte 1930'larda Atatürk tarafından üretilmediğini; 1800-1876 arası, yani Atatürk doğmadan önce, Fergusson, Rawlinson, Layard, Oppert, Cahun, vb. gibi yüzlerce Batılı bilginin bilimsel saptamalarına dayandığını, ya hiç bilmemekte, ya da bu gerçeği bile bile gizlemektedirler.

Oysa gizlenen gerçekleri halka duyurmak, bir aydının en önemli görevidir. •